

Tadeusz Garbowski

(wg Wikipedii)

Ur. 15 czerwca 1869 w Złoczowie, zm. 9 stycznia 1940 w Sachsenhausen – polski zoolog, pisarz, filozof, profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Jego rodzicami byli: Julian - prokurator Sądu Okręgowego w Złoczowie, a następnie radca apelacyjny i Klementyna z Gryzieckich. Rodowód jego rodziny od strony ojca w linii prostej wywodził się od Zawiszy Czarnego z Garbowa. Studiował na Uniwersytecie Lwowskim prawo, następnie od 1890 przyrodę pod kierunkiem prof. Benedykta Dybrowskiego i docenta Henryka Wielowieyskiego. Po roku wyjechał do Wiednia, i tam kontynuował naukę na uniwersytecie. W 1893 przedstawił pracę dotyczącą fauny motyli w Galicji i na jej podstawie uzyskał tytuł doktora filozofii w zakresie nauk przyrodniczych. W 1897 habilitował się na podstawie rozprawy o skorupiakach obunogich Amphipoda, pełnił funkcję asystenta profesorów Karla Grobbena i Bertholda Hatscheka. W 1898 przyjął zaproszenie prof. Antoniego Wierzejskiego i przeniósł się do Krakowa, gdzie otrzymał etat asystenta, następnie docenta, a w 1903 został profesorem nadzwyczajnym zoologii. W 1911 uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego filozofii przyrody i stanął na czele Katedry Filozofii Przyrody, w 1922 zainicjował powstanie Zakładu Psychogenetycznego, którym kierował do 1926. W 1935 przeszedł na emeryturę. Aresztowany wraz z innymi profesorami Uniwersytetu Jagiellońskiego przez Gestapo w listopadzie 1939, zmarł w hitlerowskim obozie koncentracyjnym Sachsenhausen. Jego prochy sprowadzono do Krakowa, spoczywa na Cmentarzu Rakowickim.

Pisarskie dziedzictwo stanowią prace Garbowskiego z zakresu filozofii przyrody i biologii, szczególnie psychogenetyki. Jego dorobek naukowy obejmuje blisko 70 publikacji. Wskutek przedwczesnej śmierci wiele prac i książek pozostawił niedokończonych. Wraz z Elizą Orzeszkową współautor powieści *Ad astra* (1904). Współautorstwo Garbowskiego zostało ujawnione 1935. Proces powstawania i pracy nad powieścią (1899-1903), obfitujący w momenty spięć i ożywionych dyskusji, znalazł odbicie i komentarz w znakomitym dialogu listowym obojga autorów. Garbowski pod pseudonimem Leon Płoszowski, ogłaszał również wiersze, utrzymane w poetyce neoromantycznej.

Spis z natury

Spuścizna 170/1

Zdjęcia i kartki pocztowe(8 sztuk):

- T. Garbowski w Gorcach, 1938,
- T. Garbowski na granicy rumuńskiej, 1934,
- zaproszenie na choinkę (z choinką na obrazku) do domu przy ul. Szujskiego 3,
- zdjęcie T. Garbowskiego przy fortepianie jako kartka pocztowa z 1921 roku, na drugiej stronie list do nieustalonej adresatki,
- kartka pocztowa z życzeniami imieninowymi dla Jadwigi (nieustalonej), 1931,
- 2 kartki pocztowe do Stanisława Medveya, 1928,
- fotografia willi na polanie w górach, niedatowana.

Zdjęcia przekazane przez Alfreda Medveya w 1997 roku, zdjęcia były darem dla ojca p. Medveya.